

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014. Γ' ΛΟΥΚΑ.

Ιωάν. προφ. Του. Ουάρου μάρτυρος

Έτος 7^ο Τεύχος 317

Η ανάσταση του γιου της χήρας στη Ναϊν

Το θαύμα που μας διηγείται σήμερα ο ευαγγελιστής Λουκάς είναι σε όλους μας γνωστό: ο Χριστός, ακολουθούμενος από τους μαθητές Του αλλά και από πολύ κόσμο, πήγαινε να κηρύξει στην πόλη Ναϊν. Καθώς πλησίασαν στην πύλη της πόλεως, συνάντησαν μια νεκρική πομπή, μια χήρα μάνα να συνοδεύει το μονάκριβο παιδί της στην τελευταία του κατοικία, και μαζί της βέβαια αρκετός κόσμος. Όταν την είδε ο Ιησούς, τη σπλαχνίστηκε και της είπε «μην κλαις». στη συνέχεια πλησίασε τη σωρό και είπε «νεαρέ, σε σένα μιλάω, σήκω!». Αμέσως ο νεκρός ανακάθισε και άρχισε να μιλάει, ο δε Χριστός τον έδωσε στην μητέρα του.

Όλος ο λαός που παρακολουθούσε τα τεκταινόμενα, κυριευμένος από δέος δόξαζε τον Θεό λέγοντας ότι ο Θεός επισκέφτηκε τον λαό Του, στέλνοντας ανάμεσά τους έναν μεγάλο προφήτη. Το συγκεκριμένο θαύμα είναι ένα από τα ελάχιστα που κάνει ο Χριστός χωρίς να Του ζητηθεί, χωρίς την επιβεβαίωση της πίστεως εκ μέρους εκείνου που δέχεται την έκτακτη ευεργεσία του Θεού. Έχουμε δει ότι πάντα, όσες φορές κάποιος παρακαλούσε τον Κύριο να επέμβει θαυματουργικά, η απάντηση του Χριστού ήταν «ας γίνει κατά την πίστη σου» ή «η πίστη σου σε έσωσε» ή ακόμη «άμα πιστεύεις, όλα είναι δυνατά». Σήμερα επεμβαίνει αυτόκλητα, για να μας δείξει ότι η πίστη αποτελεί προϋπόθεση του θαύματος όχι για τον Θεό, αλλά για μας.

Η επέμβαση του Θεού, η βούλησή Του και η δύναμή Του δεν περιορίζονται ούτε προσδιορίζονται από το μέτρο της δικής μας πίστης. Συνδέεται όμως το θαύμα με την πίστη, διότι ο σκοπός ακόμα και του θαύματος είναι η προοπτική της σωτηρίας του ανθρώπου και όχι ασφαλώς η βελτιστοποίηση των συνθηκών της εφήμερης ζωής μας. Γι αυτό και ο Θεός θαυματουργεί εκεί όπου υπάρχει πίστη, εκεί που υπάρχει πνευματικό όφελος. Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο θαυματουργεί αυτόκλητα σήμερα ο Χριστός, είναι για να μας δείξει ότι ο Θεός είναι φιλόανθρωπος. Μόλις ο Χριστός είδε τη θρηνούσα μητέρα την σπλαχνίστηκε, μας λέει ο ευαγγελιστής Λουκάς.

Το θαύμα που ακολουθεί, αποτελεί έμπρακτη απόδειξη αυτής Του της φιλανθρωπίας, της άπειρης αγάπης Του για τα πλάσματά Του. Δεν επιθυμεί ο Θεός τον ανθρώπινο πόνο, ούτε την οδύνη, ούτε τον θάνατο. Αυτά είναι αποτελέσματα των δικών μας επιλογών, και αν δεν τα αποτρέπει ο Θεός, όπως επίσης δεν αποτρέπει την πείνα, τους πολέμους, την αδικία κλπ, είναι γιατί δεν θέλει να καταλύσει το αυτεξούσιο του ανθρώπου και περιμένει από εμάς την ορθή και χρηστή άσκηση αυτής της ελευθερίας με την οποία μας έχει προικίσει. Και το τρίτο σημείο που επισημαίνεται με το θαύμα αυτό είναι ότι ο Χριστός είναι ο νικητής του θανάτου. Ας μη γελάσουμε, σκεπτόμενοι ότι παρά την Ανάσταση του Χριστού, οι άνθρωποι συνεχίζουν να πεθαίνουν. Το ζητούμενο δεν είναι ο σωματικός θάνατος, για τον οποίο άλλωστε πιστεύουμε ότι θα καταλυθεί μόνιμα κατά τη Δευτέρα παρουσία του Κυρίου. Το σπουδαιότερο και ζωτικότερο είναι η αποτροπή του πνευματικού θανάτου, η εσωτερική ανάσταση και ζωή. Δεν είναι τυχαίο που, όταν θέλουμε να περιγράψουμε τα γεγονότα της καθημερινότητας, συχνά μιλάμε για σήψη των ανθρώπων και γενικότερα της κοινωνίας. Στη φύση η σήψη, η φθορά, ο θάνατος, είναι διαδικασίες μη αναστρέψιμες. Μόνη λύση αποτελεί το φτιασίδιωμα της ασχήμιας, ενώ η οποιαδήποτε «ανακαίνιση» περιορίζεται σε συντήρηση και εκ νέου επίχρισμα του πεπαλαιωμένου, αν όχι πλήρη αντικατάστασή του.

Η πνευματική φθορά και σήψη μοιραία ακολουθεί τη φυσική οδό, της πλήρους δηλαδή αποδόμησης ή αποσύνθεσης, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι αποτελεί και μη αναστρέψιμη κατάσταση. Η πνευματική όμως μεταστροφή, η πνευματική ανάσταση, εκτός ελαχιστοτάτων περιπτώσεων, είναι αδύνατη χωρίς την πίστη του ανθρώπου και την επέμβαση του Θεού. Και τούτο διότι κατά κανόνα τη μία εσωτερική φθορά ακολουθεί συνήθως μια δεύτερη σοβαρότερη, και μια τρίτη ακόμα χειρότερη. Απόδειξη περί αυτού αποτελεί το γεγονός ότι, ενώ «πέφτουμε από τα σύννεφα» όταν μάθουμε κάτι το αξιοκατάκριτο για έναν άνθρωπο που έχαιρε της εκτίμησης μας, δυσπιστούμε όταν πληροφορηθούμε την μεταστροφή και καλύτερη διαγωγή κάποιου πεπτωκότος, και περιμένουμε να τον δούμε και πάλι να κατρακυλά. Ίσως γι αυτό λέμε συχνά ότι «η κοινωνία χρειάζεται κάποιο θαύμα», μια άνωθεν δηλαδή παρέμβαση. Το θαύμα όμως, όπως βλέπουμε ακόμα και στη σημερινή διήγηση, είναι συνάντηση του Θεού με τον άνθρωπο, ή -στην περίπτωσή μας- του ανθρώπου με το Θεό. Ενώ, δηλαδή, η θεϊκή βούληση είναι δεδομένη, τα δικά μας μάτια δεν κοιτάνε προς την κατεύθυνση αυτή, ούτε ασφαλώς και οι ενέργειές μας. Ουσιαστικά απουσιάζει από την καρδιά μας τόσο η πίστη όσο και η βούληση, σε βαθμό που η επίκληση του θαύματος γίνεται μόνο και μόνο για να αποσεισουμε την προσωπική μας ευθύνη, για να κοιμήσουμε ακόμη μία φορά τη συνείδησή μας.

Ο Χριστός, στον υποψήφιο μαθητή Του που ζήτησε άδεια να πάει πρώτα να θάψει τον πατέρα του, απάντησε «άσε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς» (Μτθ. 8, 22. Λουκ. 9, 60). Σε σύγχρονη

μεταγραφή θα λέγαμε ότι η ανάσταση της προσωπικότητάς μας πρώτα και μετά ολόκληρης της κοινωνίας δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί αν συνεχίσουμε να ασχολούμαστε με πράγματα νεκρά, φθοροποιά, γήινα. Είναι επομένως καιρός να αλλάξουμε προσανατολισμό, και τότε θα συμβεί και το θαύμα.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Άγιος Ούαρος

Μέτοχος της θερμής και γενναίας πίστης, που ανθίζει και θαυματουργεί στους μεγάλους αγώνες και στις σκληρές δοκιμασίες της Εκκλησίας, ο Ούαρος, ήταν στρατιώτης από τα Τύανα στα χρόνια των διωγμών επί Διοκλητιανού. Εκτελούσε καθήκοντα φρουρού στις φυλακές, όπου έκλειναν χριστιανούς. Τα παθήματά τους τον έθλιβαν και η γενναιότητά τους άναβε περισσότερο την πίστη του. Ήταν και αυτός χριστιανός, αλλά οι ανώτεροί του και οι συστρατιώτες του δεν το ήξεραν. Επομένως δεν υπήρχε εναντίον του καμία υποψία και επωφελούμενος απ' αυτό κατόρθωνε να φέρνει τροφές στους μάρτυρες, να τους ενισχύει και να τους παρηγορεί.

Κάποτε έφεραν στην φυλακή έξι πιστούς σεβάσμιους ασκητές. Ήταν και έβδομος, αλλά πέθανε στο δρόμο λόγω γήρατος από τις κακουχίες. Οι έγκλειστοι αυτοί, με τη φυσιογνωμία των λόγων και των τρόπων τους, επηρέασαν πολύ την ψυχή του Ουάρου, ώστε θέλησε να πεθάνει μαζί τους. Όταν λοιπόν τους ρώτησε ο δικαστής που είναι ο έβδομος σύντροφός τους, ο Ούαρος φώναξε «ίδου ἐγώ». Και συγχρόνως άρχισε να διακηρύττει ότι είναι Χριστιανός. Μάταια προσπάθησαν οι αξιωματικοί του να τον μεταπείσουν. Αυτός παρακαλούσε τους ασκητές, να προσευχηθούν στο Θεό να του δώσει δύναμη ν' αντέξει στα βασανιστήρια που ήταν πολύ άγρια. Τελικά νίκησε. Πέθανε χωρίς ν' αλλάξοπιστήσει. Την επομένη κόπηκαν και τα κεφάλια των ασκητών. Τη νύχτα χριστιανικά χέρια, έθαψαν ευλαβικά τους επτά μάρτυρες της πίστης.

Προφήτης Ιωήλ

Ο Προφήτης Ιωήλ είναι ένας από τους δώδεκα μικρούς λεγόμενους προφήτες. Ήταν γιος του Βαθουήλ, από τη φυλή Ρουβήμ (αυτό όμως δεν είναι σαφές, διότι άλλοι τον θέλουν καταγόμενο από την φυλή Γαδ), και προφήτευσε όταν βασιλιάς στη φυλή του Ιούδα ήταν ο Ιωάς (878 - 838 π.Χ).

Το προφητικό του βιβλίο, έχει λεχθεί ότι το διακρίνει ύφος ποιητικότατο, περίκομπο, ζωηρό και αποτελεί κόσμημα της εβραϊκής φιλολογίας. Να τι λέει περί μετανοίας: «Και νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπιστρέψατε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἰμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος» (Ιωήλ, Β' 12-13). Καὶ τώρα, λέει ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας: Επιστρέψτε με μετάνοια σ' ἐμένα με ὅλη σας τὴν καρδιά, με νηστεία καὶ με δάκρυα μετανοίας. Σχίστε τὶς καρδιές σας ἀπὸ πόνου μετανοίας καὶ συναίσθηση τῆς ενοχῆς σας, καὶ ὄχι τὰ ἐνδύματά σας. Επιστρέψτε στὸν Κύριο καὶ Θεὸ σας, διότι αὐτὸς εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι τὸ προφητικό βιβλίο τοῦ Ιωήλ, ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία κεφάλαια, που ἐκεῖ μέσα προφητεῦει τὴν ἐκχύση τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Πράξ. στ' 17) στὴ χριστιανικὴ ἐκκλησία, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ σημεῖα, που θα προηγηθοῦν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου.

Ὁ προφήτης Ιωήλ ἀπεβίωσε εἰρηνικά.

Νὰ σημειώσουμε ἐδῶ ὅτι, ἄλλος εἶναι ὁ προφήτης Ιωήλ που τὴ μνήμη τοῦ γιορτάζουμε τὴν 30ῃ Μαρτίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

20 Οκτωβρίου	Δευτέρα	7-9:30 π.μ. Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία. Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, Γερασίμου Κεφαλληνίας, Μαρτῶνης Χιοπολίτιδος.
21 Οκτωβρίου	Τρίτη	7-9:15 π.μ. Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία. Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, Ἰλαρίωνος μεγάλου, Σωκράτους μάρτυρος. 6:00 μ.μ. Ἑσπερινός καὶ παράκληση Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου. Θα ομιλήσει ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχ. π. Ευστράτιος Δελατόλας με θέμα: «Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας».
22 Οκτωβρίου	Τετάρτη	7-9:15 π.μ. Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία. Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως. Τῶν ἐν Εφέσσω ἐπτὰ παιδῶν.
23 Οκτωβρίου	Πέμπτη	7-9:30 π.μ. Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία. Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. 6:00 μ.μ. Ἑσπερινός καὶ Ἱερό Εὐχέλαιο. Θα τεθοῦν σὲ προσκύνηση τεμάχια Ἱερῶν Λειψάνων Ἁγίων που φυλάσσονται στὸ ναὸ μας.
24 Οκτωβρίου	Παρασκευὴ	7-9:15 π.μ. Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος, Σεβαστιανοῦ μάρτυρος. Ἐπέτειος ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας.